

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 130.

Femte Session.

41de Møde.

Torsdagen den 1ste December.

(Forts.)

Meier (fortsat): Man seer heraf, at denne Beregning efter Courantmark eller Bibeholdelsen af Beregningen i Mk. til 16 $\frac{1}{2}$ er saa fast begrundet, at man ikke let kan komme bort fra den. Ligesom man nu ikke kan, som jeg troer, faae den hele Masse af Courant sat ud af Circulation, saaledes er der jo hermed forbunden en anden Omstændighed, som aldeles ikke ved Regjeringens Plan bliver berørt. Jeg tænker herved paa de nordtydske Dalere, hvoraf der udmøntes en stor Masse, som have en Værdi tæt op til 8 Rbm. ; disse vedblive at gaae ind i Danmark i stor Mængde, og de gjøre det saameget lettere, som man i Lübeck og Hamborg har sluttet sig til den Beregningsmaade, at de netop skulle gaae for $2\frac{1}{2}$ Mk. Courant; de gaae altsaa ind i Danmark i stor Mængde, og herved tabes omtrent 2%. Det er dette, som gjør, at vor sværere Mønt bliver indsmeltet, fordi det kan betale sig at ommønte den til nordtydske Dalere; dette Forhold bliver uforandret og aldeles ikke berørt.

Naar man derimod vilde gjøre en anden Inddeling af Rigsdaleren, saa kunde man paa en jævn og simpel Maade bringe den samme Regnemaade igang over hele Monarchiet; jeg mener nemlig, at man skal inddele Specien i 4 Mk.; dette vilde være det Samme som at devaluere Couranten, at sætte den ned fra 4 Mk. til 60 $\frac{1}{2}$; herved vilde alle Forhold være uændrede; man havde saa een og samme Regnemaade over hele Monarchiet, og vilde neppe mærke, at nogen væsentlig Forandring skete; man vilde nærmest betragte Specien, som om

den havde faaet en højere Værdi end før. Jeg skal tillade mig at henvise til en Forholdsregel af den danske Regjering, som ganske er af lige Art; det er jo bekendt, at en Specie nuomstunder gjælder 60 $\frac{1}{2}$ Courant; men det har ikke altid været saaledes; førend 1788 i Hertugdømmerne og førend 1794 i Kongeriget var det ikke Tilfældet; da gjaldt den kun 59 $\frac{1}{2}$ eller hvad der dengang blev kaldt 1 Rbd. 22 $\frac{1}{2}$ dansk Courant. Regjeringen devaluerede da Couranten ved at sætte Specien op til at gjælde 60 $\frac{1}{2}$, og flere Aar gik hen, uden at man overalt vidste, at Couranten var nedsat; man troede, at det var Specien, der var bleven forhøjet; ja endnu den Dag idag vide Mange det ikke; thi Folk i Almindelighed troe, at 1 Mark Courant er lig 1 Mark Lüb. De kalde den en Mark Lüb., og en Skilling ligeledes en Skilling Lüb., skøndt det ikke er saaledes. Regjeringen maatte derfor i Aaret 1796 bekendtgjøre, at den gamle Specie var ligesaa god som den nye, og at den var udmøntet efter samme Fod som den tidligere, nemlig $9\frac{1}{4}$ Stk. paa 1 Mark fint Sølv. Forandringen havde nemlig havt tilfølgelse, at Folk troede, at den gamle Specie, som var møntet tidligere, og som kun gjaldt 59 $\frac{1}{2}$, ikke var saa god som den nyere. Enhver, som vil nærmere efterlæse dette, vil kunne finde det i en Placat af 27de Mai 1796. Forsaavidt som der er Tale om, og navnlig har været anført af den ærede Finansminister, at den nye Inddeling holdes aaben, at der skeer aldeles ingen Forandring ved nærværende Lovforslag, saa skal jeg dog bemærke, at, naar der først er foretaget betydelige Udmøntninger efter Rigsbanksystemet, saa har man derved paa en Maade bundet sig eller idetmindste gjort sig betydelige Beføstninger eller